

MIRJAM VAN DIJK

‘IK KIJK NIET ACHTEROM’

Je mond houden of ingrijpen? Toen Mirjam van Dijk ontdekte dat het niet goed ging met het bedrijf, besloot ze actie te ondernemen. Nu is ze algemeen directeur van machineproducent Royal Duyvis Wiener. ‘Ik had maar één keuze. Ook al kon het mij m’n baan kosten.’

Tekst: Miloe van Beek | Foto's: Jeroen Poortvliet

Ze wordt geroemd om haar enthousiasme, energie en actiegerichtheid. Een snelle schakelaar die veel informatie inwint, de knoop doorhakt en vervolgens niet meer omkijkt. Piekeren en wakker liggen doet Mirjam van Dijk (43) dan ook niet vaak. Behalve toen ze als tweede vrouw in het bedrijf ontdekte dat het niet goed ging met Duyvis Wiener. ‘Ik wil daar verder niet teveel op ingaan. Laat ik zeggen dat ik niet achter de toenmalige koers stond. De genomen beslissingen waren in mijn ogen niet altijd in het belang van Royal Duyvis Wiener.’ Van Dijk werkte toen ruim vier jaar bij de machineproducent, was veel in het buitenland en had haar draai gevonden in het mannenbolwerk. Ze stond voor de moeilijkste beslissing uit haar carrière: moest ze haar mond houden of ingrijpen? ‘De vraag of ik het juiste deed, bleef eindeloos door mijn hoofd malen: gelijk hebben en gelijk krijgen zijn twee verschillende dingen. Wat is een feit, wat is een mening? Ik heb er heel wat nachten van wakker gelegen.’

Er stond dus nogal wat op het spel. Wat doe je dan?

‘Ik werd ondertussen ook nog eens benaderd voor een mooie, nieuwe functie bij een ander bedrijf en speelde met de gedachte om gewoon te vertrekken. Thuis heb ik er met mijn man veel gesprekken over gevoerd en alles afgewogen. Uiteindelijk besloot ik toch om open kaart te spelen. Er werkte toen 130 man bij Royal Duyvis Wiener, zij waren met hun gezin afhankelijk van het bedrijf. Toen ik daar goed over nadacht, wist ik dat ik maar één keuze had: actie ondernemen. Ook al kon het mij m’n baan kosten.’

Werd dat u in dank afgenomen?

‘Tijdens de vergadering met de commissarissen en het management team bleek dat ze mijn verhaal erg serieus namen. Vervolgens werd gevraagd wie Duyvis dan moest gaan leiden. Ik was verrast. Die vraag had ik daar en op dat moment niet verwacht, en ik vond het niet kies om mezelf op te werpen. Een interim manager van de automatiseringsafdeling stak zijn vinger op: hij wilde het wel doen. Iedereen was stomverbaasd. Ik kreeg een schop onder de tafel van iemand uit mijn team ■

en op dat moment zei ik: Ik vind dit niet de plek of het moment, maar ik wil Duyvis wel tijdelijk leiden.'

Bent u zo bescheiden?

'Die gang van zaken zegt veel over mij. Ik ben niet op m'n mondje gevallen, maar ook geen politiek dier dat doelbewust met carrièreplanning bezig is.'

Inmiddels staat Van Dijk tien jaar aan het hoofd van Duyvis Wiener. In die tijd groeide het bedrijf sterk en is nu wereldmarktleider. Ze werden vijf keer uitgeroepen tot *best managed company*. Volgens Van Dijk heeft dat te maken met haar openheid en toegankelijkheid. 'Toen ik werd benoemd tot directeur, heb ik iedereen bij elkaar geroepen en uitgelegd wat volgens mij de richting was die we met Duyvis op moesten. Kom met ideeën, praat mee was mijn verzoek. Dat hebben vrijwel alle medewerkers gedaan. Heel knap, voorheen was er niet altijd ruimte voor inspraak of tegengeluid. Binnen een jaar hadden we Duyvis op de rit en Wiener overgenomen en geïntegreerd. Een grote verdienste van de medewerkers. Er is een enorme loyaliteit naar het bedrijf. Sommige medewerkers zijn al 46 jaar in dienst.'

U organiseert uw tegenspraak?

'Ik ben wars van hiërarchie, iedereen mag bij me binnenlopen. Ik kan goed luisteren en hoor vooral wat er niet wordt gezegd.'

Als directeur is ze veel marktgericht gaan werken. In haar eerste jaren bij Duyvis ging Van Dijk veel op reis om erachter te komen wat de

klanten belangrijk vonden. 'Duyvis was toen erg op techniek gericht en minder op klanten. Door al die reizen en het vele praten met internationale klanten kon ik medewerkers laten zien hoe de wereld naar Duyvis keek. Dat schiep vertrouwen.' Vertrouwen dat nodig was om *commitment* te krijgen voor de ingezette veranderingen, zegt ze. Je moet je medewerkers wel zien mee te krijgen in zo'n proces. En om een bedrijf als Royal Duyvis te laten groeien. 'Ik investeer veel tijd in groepsprocessen. Hoe geven we veranderingen vorm zonder dat mensen in de stress of zelfs een burn-out belanden? Zo hoop ik dat iedereen met mij en Royal Duyvis Wiener meegroeit. Zelf neem ik makkelijk beslissingen: ik verzamel alle benodigde informatie, laat het even pruttelen en hak de knoop door. Ik kijk niet teveel achterom, dat geeft rust.'

ACHTER HET FORNUIS

Als jonge vrouw – zonder technische achtergrond – kwam Van Dijk binnen bij Machinefabriek Duyvis. Een echt mannenbedrijf. En natuurlijk hebben ze erg aan haar moeten wennen, zegt ze. 'Dertien jaar geleden was er een handjevol vrouwen bij Duyvis aan het werk. Vooral in de kantine en op het secretariaat. In de eerste week kreeg ik van één van de collega's te horen dat vrouwen volgens hem achter het fornuis hoorden. 'Wat doe ik hier?', dacht ik toen ik die dag naar huis reed.' Hard werken, rekening houden met anderen en je best doen waren vanzelfsprekendheden bij Van Dijk thuis. Dat ze gestimuleerd is om carrière te maken, kan ze niet zeggen, wel om haar best te doen. En de droom om directeur te worden, had ze ook zeker niet, zegt ze. Maar in al haar bijbaantjes had ze wel binnen een paar maanden de leiding over

een groep mensen. 'Dat ik uit een hecht, veilig en stabiel gezin kom, heeft me een basiszekerheid meegegeven en er zeker voor gezorgd dat ik nu relatief gemakkelijk keuzes maak. Ik heb niet snel last van angst of onrust.'

Die basiszekerheid vindt ze ook nu nog thuis, in haar eigen gezin. 'Mijn basis ligt thuis, als die wankelt, zou ik deze carrière niet kunnen hebben.'

RUST EN AANDACHT

Haar echtgenoot, Nico, zegde zijn baan ruim twee jaar geleden op toen Van Dijk met Duyvis Wiener het Duitse bedrijf F.B. Lehmann overnam. Hij zorgt voor hun dochters van 5 en 6 jaar. Een bijzondere verdeling, vindt ze zelf ook. 'Het is voor mij een ongekende luxe. Met name de vele buitenlandse reizen waren niet meer te combineren met de baan van Nico. Het gaat heel goed zo, vooral ook dankzij zijn rust en aandacht. Nico is een betere fulltime vader dan ik fulltime moeder zou zijn.'

Nooit last van schuldgevoelens?

'Als ik twee weken in het buitenland ben, vind ik dat te lang en mis ik mijn dochters heel erg. Gelukkig is er tegenwoordig Skype. Ik bied mijn dochters niet de kwantiteit aan tijd, maar wel de kwaliteit. Als ik al thuis ben, maar nog een zakelijk telefoontje moet afhandelen, parkeer ik de auto op de oprit en blijf daar zitten tot het gesprek afgelopen is. Ik wil niet met de blackberry aan mijn oor binnenkomen. Thuis is thuis voor mij, zo hoef ik mijn dochters nooit teleur te stellen als ze me om de nek willen vliegen. Ze zien me al zo weinig. Ik kies liever voor een half uur volle aandacht dan een heel uur half.'

Hebt u nog dromen?

'Wat ik nu doe is behoorlijk verslavend, ik ga geen dag met tegenzin naar kantoor en heb veel ruimte. Ik run Royal Duyvis Wiener als een familiebedrijf. Dat vind ik niet zomaar ergens anders. Wel mag de balans tussen privé en werk de komende jaren wat beter. Niet dat ik per se vaker thuis wil zijn, maar iets meer tijd om te genieten of te reflecteren zou mooi zijn. Verder ben ik een heel gelukkig mens. De combinatie van mijn carrière en een gezin, houdt me heel geaard. Ik kan met een grote overname bezig zijn, maar als ik mijn dochters voor het eerst zonder bandjes in het diepe zie springen, is dat veel mooier.' ■

Drie stellingen

Het techniekpact is een goed initiatief

'Zeker, we moeten bespreekbaar maken waar behoefte aan is in een maatschappij. Anders leiden we mensen op tot werkloosheid. Het aantal goede technici dat wij kunnen vinden zal bepalend zijn voor onze groei de komende jaren in Nederland.'

Bussemaker heeft gelijk: vrouwen moeten economisch zelfstandiger worden

'Een gevoelig en lastig vraagstuk. De overheid moet dan wel de juiste voorwaarden scheppen, als je bezuinigt op de kinderopvang, heeft dat consequenties. Maar Bussemaker heeft wel gelijk. Ik ben een uitzondering en dat zegt wat over hoe onze maatschappij is ingericht. Dat vind ik best jammer ja.'

Nederland is teveel op zichzelf gericht

'Toen ik bij Duyvis kwam, werd 90 procent van onze omzet in Europa gehaald. Dat is nu nog maar 20 procent. De energie in Azië, Zuid-Amerika en Afrika is inspirerend. Alles draait daar om nieuwe kansen en mogelijkheden. Nederland kijkt wel erg veel naar wat is geweest en richt zich op behouden wat er is. Uiteindelijk leg je het dan af.'

MIRJAM VAN DIJK

Geboren in 1970

1992 Financiële MBA, University of Bradford, Engeland

1995 Machinefabriek Terlet/MPE Group

2000 Royal Duyvis Wiener: manager marketing & sales

2003 Benoemd tot algemeen directeur

Mirjam van Dijk is getrouwd en heeft twee dochters van 5 en 6 jaar.